

AVERTISSEMENTER.

Til Konfirmationen

anbefales mit righoldige Lager af alle Slags Smykker samt Værkstedet for Bestillinger, Reparationer og Gravering i Sten og Metal.

Frederikke Hansen,
Juveler og Guldsmed,
Store Kongensgade 13.

Tandlæge Fru N. Møller,

Frederiksberggade 19,
træffes hver Søndag fra 10—4.

Kvindelig Fremskridtsforenings fri Syskole.

Undervisningen finder Sted hver Tirsdag og Torsdag Aften Kl. 7.

Indmeldelser modtages daglig hos Fru Larsen, Gl. Kongevej 94, 4. Sal, Fru Andersen, Nansensgade 33, St. samt Undervisningsaftenerne i Lokalet, Jacob Danefærdsvej 12, Stuen.

Frederiksberg Tandklinik.

Tandlæge, cand. pharm. Oluf Holst,
Værnedamsvej 1. Iste Sal,
Hjørnet af Frederiksberg Allé.
Konsultation 10—4.

Kvindebladet „Hvad vi vil“.

Enkelte Numre af Bladet faas à 5 Øre paa efternævnte Steder:

Fiolstræde 28 i Avisbureauet.
Klosterstræde 12 i Boghandelen.
Løvstræde 7 i Kælderen.
Nørrevold 64 i Cigarhandelen.
Pilestræde 79 i Kurvemagerforretningen.
Teglgaardsstræde 7 hos C. Lassen.
Nørrebrogade 94 i Manufakturhandelen.
Triangelen i Avisbureauet.
Frydsvej 3 i Avisudsalget.
Nyvej 19 i Aviskontoret.
Falkonerallé 14 i Cigarhandelen.
Falkonerallé 43 i Manufakturhandelen.
Nylandsvej 18 i Frugthandelen.
Smallegade 18 i Cigarhandelen.

Bladets Ekspeditionskontor,
Nyvej 19,

er aabent Søndag fra Kl. 9 Fm. til 6 Eftm.

Kvindebladet

„Hvad vi vil“,

udgivet af Kvindelig Fremskridtsforening, redigeret af Fru Johanne Meyer, udkommer hver Søndag og koster 60 Øre Kvartalet foruden Postpenge. Kan bestilles paa alle Postkontorer samt i Hovedexpeditionen, Aviskontoret Nyvej 19, 1. Sal til venstre.

Enkelte Numre faaes à 5 Øre paa forskellige Steder i Byen og paa Broerne.

Annoncer

modtages i Emil Triers Annonce-Bureau, Walkendorfsvej 20, og i Hovedexpeditionen.

Forhandlere

kan henvende sig Løvstræde 7, i Kælderen, og i Hovedexpeditionen.

Kvindelig Fremskridtsforening.

Kvindelig Fremskridtsforening, hvis Formaal er at vække og vedligeholde Interessen for sociale og politiske Spørgsmaal hos Kvinderne, begynder iaar sin sjetteaarige Virksomhed.

Dens Lokale er Østergade 15, hvor den to Gange maanedlig afholder Møde og ved Foredrag og Diskussion behandler aktuelle Spørgsmaal, som er oppe i Tiden, ligesom den ved selskabelige Sammenkomster søger at samle Medlemmerne og give dem Lejlighed til at gøre personligt Bekendtskab med hverandre.

Enhver Kvinde over 16 Aar kan indmeldes ved et Medlem. Kontingentet er 2 Kr. aarlig, som kan betales kvartalsvis.

Indmeldelser sker ved Henvendelse til Kassereren, Fru Laura Holm, Store Kongensgade 4. Skriftlige Meddelelser angaaende Foreningen bedes sendte til Sekretæren, Fru Arends, Ole Suhrsgade 14. K.

Damefriseringssalonen,

Nyvej 19, St. flytter til Gl. Kongevej 179, 1. S
Alt Haararbejde udføres smukt og billigt.

Haandarbejder

paabegyndte og færdige, anbefales i stort Udvalg til billige Priser. Paa Brude- og Konfirmationsudstyr i Linned modtages Bestillinger. Om ønskes, kan Damerne selv lægge Tøjet dertil.

C. Willumsen,

Hj. af Linnés- og Frederiksborggade.

Affaldsbrænde

leveres fra Frederiksberg Træskæreri & Tømmerhandel, Smallegade 6, à 1 Kr. pr. Sæk.

Kvindebladet „Hvad vi vil“.

En kvindelig Annonceagent søges. Man henvende sig paa Kontoret Nyvej 19, 1ste Sal.

Indhold: Johanne Meyer: Til hvilken politisk Partigruppe bør Kvindebevægelsen slutte sig? B.: En Replik til A. — Fra en Dame. — En kvindelig Begavelse. — Fra Genève. — Foreningen til Mødres og Børns Bespisning. — S.H.: Det kgl. Theater. — Værd at lægge Mærke til. — Avertissementer. — Otte Dages Skilsmisse.

Redaktør: Fru Johanne Meyer, Naboløs 4. K.
Trykt hos M. Lazarus, Nyvej 19. København V.

de Hundrede Fartøjer i Sundet krydse hverandre, som det forekom hende paa en ligegyldig planløs Maade, og hun hørte den sagte Susen i Bøgetræernes Kroner. Hun skulde aldrig gaa i nogen Bøgeskov mere.

Da de kom tilbage var Bordet dækket. Man satte sig til at spise under mange Spørgsmaal om, hvorledes Fru Brügge havde fundet Udsigten.

„Jo“, sagde Valeria roligt, „jeg har set faa Billeder, der har givet mig en saa kraftig Sjælsstemning. Det var, som om jeg havde set et spejlblankt Skjold, som jeg satte højere end alt paa Jorden, og paa hvis pletfri Flade jeg end ikke vovede at aande.“

„Det var en højst ejendommelig Opfattelse af Sundet“, sagde Prokuratoren. „Meget original, mulig sand, men virkelig højst original!“

Man sad længe til Bords. Stemningen var overmaade livlig, Taler og Oplæsning af Digte afvekslede med hverandre. Slutelig skulde efter Desserten Doktor Falsen udbringe Skaalen for den unge svenske Dame. Der blev sagt mange smukke og

poetiske Ord, men Doktoren afbrødes pludselig af en Støj. Skaalen blev aldrig drukken. Konsul Gedde var besvimet.

Det var i denne Stund, Valeria kæmpede sin haardeste Kamp. Ti det er saa, at naar man har vundet det store Hovedslag, naar man har kæmpet sig udmattet og døds-træt ved at overvinde sig selv, saa forekommer det, som var man fri, som om al Retfærdighed var opfyldt, og som havde man en Slags moralsk Ret til at hengive sig til det, man nys paa det haardeste har kæmpet imod. Det er derfor, at Fristelsen al Tid anden Gang vinder den rigeste Høst. Ak, hvor meget bedre havde det ikke været, om hun kunde have gaaet hen og taget dette blege Hoved i sin Favn, medens hun hviskede: „Se op, Du elskede, jeg er her jo“, i Stedet for at sætte sig paa Vognen og køre hjem med Ungdommen, medens andre plejede og passede ham. Valeria kunde aldrig forstaa, hvorledes hun gennemlevede disse Timer. Han kom snart til sig selv igen og ved Aftensbordet var han den samme som ellers, ja, han optraadte med en saadan Ro og en saadan Selvbeherskelse

at selv *det* saarede hende og voldte hende Smerte. I et kort Tidsrum gennemgik hun alle Lidelsens Stadier, men da Dagen omsider var til Ende og hun kom op paa sit Værelse, døds-træt og sønderreven — saa sov hun.

De fulgte hende alle til Dampskibet og hun fik saa mange Buketter, at de fyldte hele Bordet dernede i Salonen. Frøken Beate var lidt efter lidt tøet op og tog en hjertelig Afsked. Konsulen sagde et hastigt: „Lev vel, Valeria!“ Hendes Haand hvilede et Øjeblik i hans, medens alle de nye Bekendtskaber trængte sig om dem. Valeria svarede et sagte: „Lev vel, Krister!“ Det maatte hun unde sig selv. En Gang maatte hun udtale hans Navn.

Sidst af alle kom en ung Pige. Hun blev staaende, da de andre gik i Land, idet Dampskibet gav Signal. „Fru Brügge“, sagde hun hastigt, „jeg har ingen Buket, — jeg kunde ikke faa nogen der syntes mig smuk nok — men vil De tillade mig at omfavne Dem?“